

„Nem nagyobb a szolga az uránál, sem a küldött küldőjénél.”

Régóta ismerem ezt a mondatot, de mostanáig sohasem gondolkoztam el az értelmén. Nem nagyobb, hát persze, de hát miért mondja ezt a nyilvánvalóságot Jézus? Talán a helyére akarná tenni a tanítványokat? Eszerint: én vagyok az úr, ti vagytok a szolgák; én vagyok a küldő, ti vagytok a küldött? Nem, ez a fajta önfényezés teljesen idegen az én Jézus-képeimtől.

Vagy éppen ellenkezőleg? Jézus arra akarná felhívni a figyelmet, hogy ő csak szolgája és küldöttje az Atyának, így elejét próbálja venni a tanítványok körében a személyi kultusznak? Ez az értelmezés már közelebb áll hozzám, de még mindig nem az igazi. Hiszen rögtön utána az szerepel, hogy „Boldogok vagytok, ha megértitek ezt, és így is tesztek.” Így? Hogyan? Oké, elhiszem a Szentháromság egymásra épülő és egymást szolgáló struktúráját, de hát milyen tettek tud ez engem sarkallni? Nem, nem elhinni kell itt valamit, meg hát oda is van írva: meg kellene érteni.

Olvassunk csak kicsit vissza! Mi is történik előtte? Jézus megmossa tanítványai lábát. Megalázó, szolgának való munkát végez. Kiszolgálja őket. De hiszen itt a lényeg: ez a szolgálat nem alávetettséget jelent! Attól még, hogy ő a lábmosó, Jézus nem lesz kisebb, és attól még, hogy a tanítványok a lábmosottak, ők még nem lesznek nagyobbak. Az Isten országában az, hogy éppen ki szolgál kit, nem alá-fölérendeltség kérdése. Sőt, az a helyes, ha egymás lábát mossuk, azaz változtatjuk a szerepeket. És szerintem ez itt, a földi létben nem is csak követendő, hanem kifizetődő példa. Nem ragadunk bele egy-egy szerepbe, változatosabbak lesznek a feladataink, és egyszerre élhetjük meg mások szolgálatának örömét, és azt az örömet is, hogy mások nekünk szolgálnak. Ne essen hát le a karikagyűrű az ujjunkról!

Bajnok Kristóf, Budapest